

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 005952 18 Кж
Бања Лука, 11.10.2018. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених А.Т. и З.О. због кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама њихових бранилаца изјављеним на пресуду Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005952 16 К 2 од 28.12.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 11.10.2018. године у присуству републичког јавног тужиоца Бранка Митровића, оптужених и њихових бранилаца П.Б. и М.Љ.С., донио је

ПРЕСУДУ

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених А.Т. и З.О. и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005952 16 К 2 од 28.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005952 16 К 2 од 28.12.2017. године оптужени А.Т. и З.О. оглашени су кривим због кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 1. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђени: А.Т. на казну затвора у трајању од једне године, а З.О. на казну затвора у трајању од три мјесеца, изречена им је мјера безбједности одузимања предмета и обавезани су да плате трошкове кривичног поступка.

Против ове пресуде благовремено су изјавили жалбе њихови браниоци.

Бранилац оптуженог А.Т., адвокат П.Б. из Б., пресуду побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, са приједлогом да овај суд жалбу уважи, побијану пресуду преиначи и оптуженог ослободи од оптужбе или да пресуду укине и предмет врати истом суду на поновно суђење.

Бранилац оптуженог З.О., адвокат М.Љ.С. из Б., пресуду побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе или

да се пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење или одреди одржавање претреса.

Одговор на жалбе није поднесен.

На сједници другостепеног вијећа овог суда браниоци су изложили жалбе које су подржали и оптужени, а републички јавни тужилац је предложио да се жалбе одбију као неосноване и побијана пресуда потврди.

Пошто је испитао побијану пресуду у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из слjedeћих разлога:

Пажљивом анализом побијане пресуде нису нађене битне повреде одредаба кривичног поступка на које се жалбама указује. Оптужница по којој је вођен кривични поступак подигнута је од надлежног тужилаштва и по својој садржини испуњава све законске услове прописане чланом 242. Закона о кривичном поступку Републике Српске. Чињеница да је за овлашћеног тужиоца, чије се име налази у оптужници, друго лице ставило потпис спада у домен овлашћења тужилачке управе и распореда послова унутар самог тужилаштва. Ово може бити нужно због одређених ситуација када је тај тужилац спријечен да свој потпис стави на акт који је сачинио и припремио (болест, смрт, одсуство и слично) и не одузима таквом акту снагу коју он има по самом закону, који и не тражи потпис тужиоца као обавезни дио оптужнице. Осим тога овлашћени тужилац је ту оптужницу заступао, а то питање одбрана оптуженог Т. је поставила у завршној ријечи, када је предложила да се из тих разлога, између осталог, оптужба одбије. Код оваквог стања ствари, када је суд донио осуђујућу пресуду и о томе дао разлоге не стоји приговор жалбе да о том питању нема разлога о ставу суда у погледу оптужнице и зашто није донесена одбијајућа пресуда. Зато нису основани приговори жалбе браниоца овог оптуженог да због тога пресуда нема разлога о одлучним чињеницама и да је повријеђено право на одбрану чиме су почињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке к) и г) ЗКП РС.

Нису основани приговори ове жалбе да је изрека пресуде неразумљива, противрјечна сама себи и датим разлозима, јер су радње оптуженог тако описане, како у реалној компоненти неовлашћено посадио сјеменке и засад редовно одржавао...) тако и у психичком односу оптуженог да одражавају све елементе бића кривичног дјела за које је оглашен кривим. С друге стране, утврђене чињенице у изреци су засноване на доказима и разлозима који нису у супротности са њима, а жалба кроз критику чињеничне основе пресуде, о чему ће бити ријечи, безуспјешно покушава да конституише ову повреду процесног закона из тачке к) цитираног члана.

Обије жалбе приговарају да првостепени суд није извршио оцјену доказа како то захтијева одредба члана 295. став 2. ЗКП РС, а да слиједом тога пресуда нема ни разлога о одлучним чињеницама што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС. Супротно тим наводима овај суд налази да је првостепени суд све доказе оцијенио управо онако како то захтијева цитирана одредба процесног закона и да је о свим одлучним чињеницама дао одређене, јасне и увјерљиве разлоге. Тако су укратко

изложени и оцијењени искази саслушаних свједока, прво појединачно, а затим у међусобној повезаности, па доведени у везу са налазом вјештака и записником о увиђају и осталим материјалним доказима, а затим о томе дати довољно јасни разлози. Овакав приступ не оставља мјеста било каквим приговорима које жалбе у том правцу упућују.

Што се тиче чињеничне основе побијане пресуде она је резултат правилно и потпуно утврђених одлучних чињеница, а не производ апстрактне логичности и произвољности. У том погледу искази саслушаних свједока о међусобним односима оптужених, контактима, власништву над пластеником, времену и слободном доласку оптуженог Т. у двориште оптуженог З.О., чак и ноћу, да је пластеник био уредан и у функцији, као и о стању очуваности пластеника која је видљива из записника о увиђају и фотодокументације, дају поуздану основу за закључке које суд изводи. О свему томе првостепени суд је дао јасне разлоге које као такве прихвата и овај суд и на њих упућује и жалиоце. Садржина опојне супстанце је поуздано и правилно утврђена на основу налаза вјештака, који је саслушан на главном претресу, гдје је странкама и браниоцима омогућено да све спорне и нејасне ствари разјасне. Погрешно жалба браниоца оптуженог Т. тврди да је дозвољено узгајати биљку која садржи 0,2% опојне материје, јер губи из вида да је за такав узгој потребна посебна дозвола.

Правилно жалба браниоца оптуженог О. указује да је суд пропустио да одреди рок за плаћање трошкова на које је његовог брањеника обавезао. Међутим, ово само по себи не утиче на ваљаност саме пресуде јер тај пропуст суд ће отклонити кроз поступак наплате.

С обзиром да није починио битну повреду одредаба кривичног поступка, а све одлучне чињенице је правилно и потпуно утврдио, првостепени суд је правилно радње оптужених правно оцијенио као кривична дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 1. КЗ РС и за та кривична дјела огласио их кривим.

Оглашавајући их кривим суд је правилно утврдио све олакшавајуће и отежавајуће околности које се стичу код сваког оптуженог и у складу са самим кривичним дјелом изрекао им казне затвора у наведеном трајању. Изречене казне и по ставу овог суда су правилно одмјерене, тако да представљају праву мјеру којом ће се остварити специјална и генерална превенција у оквиру законом прописане сврхе кажњавања.

Из наведених разлога ваљало је примјеном члана 327. ЗКП РС жалбе бранилаца одбити као неосноване и побијану пресуду потврдити.

Записничар
Софија Рибић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић